

Protheoremata ad inæqualitatem motus solaris ap-
parentis demonstrandam. Cap. xv.

D inæqualitatem uero Solis apparentem magis capessendam demonstrabimus adhuc apertius, quod Sole medium mundi tenente, circa quem, tanquam centrum terra uoluatur, si fuerit, ut diximus, inter Solem & terram distantia, quæ ad immensitatem stellarum fixarum sphæræ non possit existimari, uidebitur Sol ad quodcumque susceptum signum uel stellā eiusdem sphæræ æqualiter moueri. Sit enim maximus in mundo circulus AB in plano signiferi, centrum eius c, in quo Sol consistat, & secundum distantiam Solis & terræ CD, ad quam immensa fuerit altitudo mundi, circulus describatur DE in eadem superficie signiferi, in quo ponitur reuolutio annua centri terræ. Dico quod ad quodcumque signum susceptum uel stellam in AB circulo Sol æqualiter moueri uidebitur: suscipiatur & sit A, ad quod uisus Solis à terra quæ sit in D, porrigatur AC'D. Moueatur etiam terra utcumque per DE circumferentiam, & ex E termino terræ, agantur AE & BE, uidebitur ergo Sol modo ex E in BE signo, & quoniam AC immensa est ipsi CD, uel huic æquali CE, erit etiam AE immensa eidem CE. Capiatur enim in AC quodcumque signum F, & connectatur EF. Quoniam igitur A terminis CE basis, duæ rectæ lineæ cadunt extra triangulum EFC, in AE signum per conuersionem XXI. primi lib. ele. Euclidis, angulus FAE, minor erit angulo EFC. Quapropter lineæ rectæ in immensitatem extensæ comprehendent tandem CAE angulum acutum, adeo ut amplius disciri nequeat, & ipse est quo BCA angulus maior est angulo AEC, qui etiam ob tam modicam differentiam uidentur æquales, & lineæ AC, AE paralleli, atque Sol ad quodcumque signum sphæræ stellarū

